



กฎกระทรวง

การอนุญาตประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
และหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคสอง และมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๒๘ วรรคสาม มาตรา ๓๐ วรรคสี่ มาตรา ๔๖ วรรคสอง และมาตรา ๕๕ วรรคสาม แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน

ข้อ ๓ การยื่นคำขอตามกฎกระทรวงนี้ ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ให้ยื่นคำขอ ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ณ กองทะเบียนจัดหางานกลางและคุ้มครองคนหางาน กรมการจัดหางาน

(๒) ในจังหวัดอื่น ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด

(๓) สถานที่อื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๔ คำขอและสัญญาค้ำประกันของธนาคาร ตามกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๑

การขออนุญาตและการอนุญาตประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

ข้อ ๕ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดี พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน ตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอรับใบอนุญาต รวมทั้งวางหลักประกันตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๖ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน และหลักประกัน ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของคำขอรับใบอนุญาต เอกสารหรือหลักฐาน และหลักประกัน หากเห็นว่าถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ออกใบรับคำขอให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต และเสนอต่ออธิบดีเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตต่อไป

ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาต เอกสารหรือหลักฐาน หรือหลักประกันไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่สามารภแก้ไขเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับใบอนุญาต หรือยื่นเอกสารหรือหลักฐาน หรือหลักประกันเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้เจ้าหน้าที่บันทึกความบกพร่อง และรายการเอกสารหรือหลักฐาน หรือหลักประกันที่ต้องยื่นเพิ่มเติมนั้นไว้ และแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับใบอนุญาต หรือยื่นเอกสารหรือหลักฐาน หรือหลักประกันให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด ในกรณีการยื่นคำขอรับใบอนุญาตมิได้กระทำด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เจ้าหน้าที่และผู้ขอรับใบอนุญาตลงนามในบันทึกนั้นไว้ด้วย เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับใบอนุญาต หรือยื่นเอกสารหรือหลักฐาน หรือหลักประกันเพิ่มเติมภายในกำหนดเวลาแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบและหากเห็นว่าคำขอรับใบอนุญาต เอกสารหรือหลักฐาน หรือหลักประกันที่ยื่นเพิ่มเติมนั้นถูกต้องและครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ออกใบรับคำขอให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต และเสนอต่ออธิบดีเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตต่อไป

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับใบอนุญาต หรือไม่ยื่นเอกสารหรือหลักฐาน หรือไม่วางหลักประกันให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในกำหนดเวลาดตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะให้ดำเนินการต่อไป ให้เจ้าหน้าที่จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ และคืนคำขอรับใบอนุญาต เอกสารหรือหลักฐาน และหลักประกันให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง พร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ

ข้อ ๗ ให้อธิบดีพิจารณาออกใบอนุญาตหรือมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ออกใบรับคำขอให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต และคืนหลักประกันให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตโดยไม่ชักช้า

หมวด ๒

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต

ข้อ ๘ ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต่ออธิบดีก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ อธิบดีต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอต่ออายุใบอนุญาต

ให้นำความในข้อ ๖ และข้อ ๗ มาใช้บังคับแก่การขอต่ออายุใบอนุญาตด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๙ เมื่ออธิบดีอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้อธิบดีออกใบอนุญาตฉบับใหม่โดยใช้เลขที่ใบอนุญาตฉบับเดิม

หมวด ๓

หลักประกันของผู้รับอนุญาต

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตวางหลักประกันต่ออธิบดี เป็นเงินสด หรือพันธบัตรของรัฐบาลไทย หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคาร เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงาน กับนายจ้างในประเทศ เป็นจำนวนเงินห้าล้านบาท

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบหลักประกันที่ผู้ขอรับใบอนุญาตนำมาวางไว้ต่ออธิบดีและดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีหลักประกันที่วางไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเงินสด เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจนับจำนวนเงินถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ให้ออกใบเสร็จรับเงินแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตและให้เก็บรักษาโดยการนำฝากธนาคาร และบันทึกในทะเบียนคุมหลักประกัน

(๒) กรณีหลักประกันที่วางไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นพันธบัตรของรัฐบาลไทย ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบการโอนกรรมสิทธิ์ในด้านหลังพันธบัตรว่า ได้ระบุงการโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่อธิบดีแล้ว

(๓) กรณีหลักประกันที่วางไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นสัญญาค้ำประกันของธนาคาร ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความในสัญญาค้ำประกันให้ถูกต้องตามแบบที่อธิบดีกำหนด และดำเนินการให้ธนาคารผู้ค้ำประกันยืนยันสัญญาค้ำประกันเป็นหนังสือต่ออธิบดีว่าเป็นผู้ค้ำประกันของผู้ขอรับใบอนุญาตจริงและมีคู่ฉบับเก็บไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบหลักประกันตาม (๒) และ (๓) หากเห็นว่าถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ให้ออกใบรับหลักประกันแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตและให้เก็บรักษาหลักประกันไว้ในตู้নিরภัย ณ กรมการจัดหางาน หรือสถานที่อื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ให้อธิบดีหักหลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางตามข้อ ๑๐ เพื่อคืนให้แก่หน่วยงานที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น หรือคืนให้แก่กองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว แล้วแต่กรณี

ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งการหักหลักประกันตามวรรคหนึ่งให้ผู้รับอนุญาตทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่หักหลักประกัน และในกรณีที่ผู้รับอนุญาตวางหลักประกันเป็นสัญญาค้ำประกันของธนาคารให้อธิบดีมีหนังสือถึงธนาคารผู้ค้ำประกัน ให้นำเงินมาชำระหนี้ตามคำสั่งหักหลักประกัน

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางไว้ลดลงเนื่องจากมีการหักหลักประกันให้อธิบดีสั่งเป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คำสั่งให้วางหลักประกันเพิ่ม พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้รับอนุญาตวางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๑๑ มาใช้บังคับแก่การวางหลักประกันเพิ่มด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเปลี่ยนแปลงหลักประกัน ให้ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน และหลักประกันใหม่ตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน

ให้นำความในข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ มาใช้บังคับแก่การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกันด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่คำขอเปลี่ยนแปลงหลักประกัน เอกสารหรือหลักฐาน รวมทั้งหลักประกันใหม่มีความถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่เสนอความเห็นต่ออธิบดีเพื่อพิจารณาอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงหลักประกัน

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงหลักประกัน ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้รับอนุญาตทราบ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คำสั่งไม่อนุญาต

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๕๕ วรรคสาม และไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดี พร้อมด้วยหลักฐานที่แสดงว่าได้ส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางแล้วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสองปีนับแต่วันที่เลิกประกอบธุรกิจ และเอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอรับหลักประกันคืน

ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความรับผิดชอบของผู้รับอนุญาต หากปรากฏว่าไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว ให้เสนอความเห็นเบื้องต้นต่ออธิบดี และให้อธิบดีพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งก่อนมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตมารับหลักประกันคืน ทั้งนี้ อธิบดีต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้รับอนุญาตแสดงหลักฐานการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางได้เพียงบางส่วนภายในสองปีนับแต่วันที่เลิกประกอบธุรกิจ และยังคงต้องรับผิดชอบ

ในการส่งคนต่างด้าวที่เหลือยู่ขึ้นกลับไปยังประเทศต้นทาง แต่ความรับผิดที่เหลือยู่มีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ ให้เจ้าหน้าที่ทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีเพื่อสั่งลดหลักประกันลงให้เหลือเท่ากับ ความรับผิดนั้น โดยให้หักค่าใช้จ่ายในการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรในอัตรา สองพันห้าร้อยบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตมารับหลักประกัน ส่วนที่เกินคืน

หมวด ๔
หลักประกันของนายจ้าง

ข้อ ๑๖ ให้นายจ้างผู้ประสงค์นำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานในประเทศตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง วางหลักประกันต่ออธิบดี เป็นเงินสด หรือพันธบัตรของรัฐบาลไทย หรือสัญญาค้ำประกัน ของธนาคาร เพื่อประกันการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ในอัตราหนึ่งพันบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน

ให้นำความในข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการเกี่ยวกับหลักประกันของนายจ้างด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ การวางหลักประกันตามข้อ ๑๖ ให้กระทำ ณ ที่อันเป็นที่ตั้งสถานที่ทำงานของนายจ้าง ดังต่อไปนี้

- (๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ณ สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่
- (๒) ในจังหวัดอื่น ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด
- (๓) สถานที่อื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่นายจ้างไม่มีความรับผิดที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว ให้นายจ้างยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดี พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอรับหลักประกันคืน

ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความรับผิดของนายจ้าง หากปรากฏว่าไม่มีความรับผิดที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว ให้เสนอความเห็นเบื้องต้นต่ออธิบดี และให้อธิบดีพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งก่อนมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างมารับหลักประกันคืน ทั้งนี้ อธิบดีต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๙ บรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้ตามกฎหมายกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙ ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือเป็นคำขอตามกฎกระทรวงนี้

การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับคำขอที่ได้ดำเนินการก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎกระทรวงนี้กำหนดไว้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องเพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามกฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ เป็นผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒๑ หลักประกันซึ่งนายจ้างได้วางไว้ตามกฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ถือเป็นหลักประกันตามกฎกระทรวงนี้และให้ใช้บังคับได้ต่อไป

การวางหลักประกันเพิ่ม การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน และการเรียกหลักประกันเพิ่มสำหรับหลักประกันที่วางไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙

ในกรณีที่นายจ้างซึ่งวางหลักประกันตามวรรคหนึ่ง นำคนต่างด้าวรายใหม่มาทำงานเพิ่มขึ้นภายหลังวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้วางหลักประกันเฉพาะคนต่างด้าวรายใหม่ที่เพิ่มขึ้นในอัตราหนึ่งพันบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน ตามข้อ ๑๖ และการดำเนินการอื่นเกี่ยวกับหลักประกัน เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒๒ การรับหลักประกันที่วางไว้ตามกฎกระทรวงการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการกำหนดหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ คั้น สำหรับนายจ้างที่นำคนต่างด้าวมาทำงานก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และนายจ้างนั้นไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีนำคนต่างด้าวมาทำงานไม่เกินเก้าสิบเก้าคนในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับหลักประกันคืนในอัตราหนึ่งพันบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน

(๒) กรณีนำคนต่างด้าวมาทำงานตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไปในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) นายจ้างที่ไม่มีลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวเหลืออยู่ ให้มีสิทธิได้รับหลักประกันคืนทั้งจำนวน

(ข) นายจ้างที่มีลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวเหลืออยู่ตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป ไม่มีสิทธิได้รับหลักประกันค้ำ

(ค) นายจ้างที่มีลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวเหลืออยู่ไม่เกินเก้าสิบเก้าคน ให้คงหลักประกันตามจำนวนคนต่างด้าวที่ยังเหลืออยู่ในอัตราหนึ่งพันบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน สำหรับหลักประกันที่เกินจากจำนวนดังกล่าวให้นายจ้างมีสิทธิได้รับหลักประกันค้ำ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๖ วรรคสอง และมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๒๘ วรรคสาม มาตรา ๓๐ วรรคสี่ มาตรา ๔๖ วรรคสอง และมาตรา ๕๕ วรรคสาม แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้การขออนุญาตและการอนุญาตประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต และหลักประกันในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้